

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Tímár István ügyvéd által képviselt **felperes neve Kft.** (felperes címe) felperesnek a Dr. Rutai István jogtanácsos által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen bérleti szerződés módosítása iránt indított perében a Zala Megyei Bíróság 2011. február hó 28. napján kelt, 6.G.40.190/2010/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 1.985.000,- (egymillió-kilencszáznyolcvanötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Felperes módosított keresetében az alperessel 2000. március hó 1. napján megkötött bérleti szerződés módosítását, a bérleti díj 2007. november hó 1. napjától 44.000.000,- forint+ÁFA/év, 2008. január hó 1. napjától 47.000.000,- forint+ÁFA/év összegre felemelését kérte a Ptk. 241. §-a alapján hivatkozással arra, hogy a bérleti szerződés megkötését követően az ingatlan forgalmi értékében, és ezzel korrelációban a bérleti díjak mértékében is olyan emelkedés következett be, hogy az eredetileg kikötött 6.000.000,- forint+ÁFA bérleti díj fenntartása a felperes lényeges jogos érdekeit sérti. Keresete kiterjedt arra, hogy a bíróság kötelezze az alperest 106.508.762,- forint - emelt díjhoz képest - hátralékos bérleti díj és ennek kamatai bérkülönbözet megfizetésére. Vagylagos kereseti kérelme 2007. november hó 1. napjától 25.100.000,- forint+ÁFA/év, 2008. január hó 1. napjától 26.200.000,- forint+ÁFA/év, 2009. január hó 1. napjától 27.400.000,- forint+ÁFA/év bérleti díj megállapítására, 53.758.000,- forint és járulékal bérkülönbözet megfizetésére irányult. Kérte továbbá, hogy a bíróság a bérleti szerződésnek a bérbeadó szolgáltatásainak hirdetésére vonatkozó 7. és 8. pontjait törölje, mivel az abban

foglaltak szükségtelenül és indokolatlanul torzítják a szerződéses ellenszolgáltatások arányának valós megítélését.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította, kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 3.970.000,- forint perköltséget. Tényként állapította meg, hogy a felek jogelődei 1988.július hó 25.napján együttműködési megállapodást kötöttek, melyben a felperes jogelődje a kezelésében álló h.-i 934/3 hrsz.-ú ingatlanból 2,5 ha területre szántás bocsátását vállalta, az alperes jogelődje pedig a területet bérbe vette egyidejűleg vállalta, hogy a bérelt területen gyógykempinget létesít és üzemeltet. Peres felek jogelődei között 1993.augusztus hó 24., 1997. október hó 8.napján újabb együttműködési és bérleti szerződés jött létre, majd 2000.március hó 1.napján a jelen perrel érintett bérleti szerződést kötötték meg. A 2000. március hó 1.napján kelt bérleti szerződés tárgya a felperes kezelésében álló h.-i 934/3 hrsz.-ú ingatlanból 2 ha 2797 m nagyságú terület, a szerződés 2009.december hó 31. napjáig terjedő határozott időre jött létre. A bérleti díj 2000.évben 6.000.000,- forint volt, melyet a felek - a szerződés szerint euróra váltottak át, ennek alapján a bérleti díj 23.468,7 euro forint ellenértéke volt. A felperes által csatolt magánszakértői vélemény alapján az elsőfokú bíróság tényként állapította meg azt is, hogy a gyógykemping céljára használt telek 2007. évi reális bérleti díja 44.000.000,- forint+ÁFA, míg 2008. és 2009. évekre 47.000.000,- forint+ÁFA lett volna. Az elsőfokú eljárás során kirendelt igazságügyi ingatlanforgalmi szakértők szakvéleményét - hivatkozással a szakvélemények eltérő megállapításaira, a forgalmi érték és bérleti díj közötti, a magánszakértő által levezetett összefüggés hiányára - nem fogadta el. Megállapította azt is, hogy 1999.-2001. év között jelentős nagyságrendű ugrás következett be az ingatlanok árában, ez a változás, valamint a perbeli ingatlan reális bérleti díjában bekövetkezett - magánszakértő által kimutatott - változás azonban álláspontja szerint nem minősül olyan körülménynek, amellyel a bérleti szerződés megkötésekor a felek ne számolhattak volna, így a szerződés bíróság általi módosításának nincs helye. Utalt arra, hogy a felek, illetve jogelődjük között huzamos ideje áll fenn a gyógykemping létesítésére, üzemeltetésére irányuló együttműködési, bérleti jogviszony, a bérleti díj meghatározásakor e tényre, a „közös célkitűzésekre„ is figyelemmel voltak. Alaptalannak találta a bérleti szerződés 7. és 8. pontjaiban foglalt kikötések törlése iránti keresetet hivatkozással arra, hogy a szerződéskötés után bekövetkezett, és a felperes lényeges jogos érdekeit sértő változás nem történt, a szerződésmódosítás feltételei nem állnak fenn. Kifejtette, hogy alperes azon első tárgyaláson tett nyilatkozata, melyben a kereset teljesítését e körben nem ellenezte, nem tekinthető jogelismerésnek, illetve nem jelenti a szerződés felek általi módosítását.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan az alperest megillető perköltség leszállítását kérte. Fenntartotta azt az elsőfokú eljárás során kifejtett álláspontját, hogy az ingatlanok forgalmi értékében és bérleti díjában a magánszakértői véleményben foglaltak szerint a szerződéskötést követően bekövetkezett változás miatt a szolgáltatás-

ellenszolgáltatás súlyos aránytalansága áll fenn, a szerződés a felperes lényeges jogos érdekeit sérti, a bérleti díj jelentősen elmarad a reális piaci bértől. Álláspontja szerint a változás nem volt előre látható, nem tartozik az ésszerű kockázat körébe, a szerződésmódosítás Ptk. 241. §-ában meghatározott feltételei teljesültek. Hivatkozott arra, hogy az alperes a szerződés 7. és 8. pontjainak módosítására irányuló szerződésmódosítási igényt az első tárgyaláson elfogadta, így a felek egybehangzó akaratával a Ptk. 213. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a szerződésmódosítás létrejött, illetve az alperes lemondó nyilatkozata folytán a szerződés módosult. Az alperes jogi képviselője által kifejtett tevékenységekre (hat beadvány előterjesztése, két tárgyaláson és két helyszíni szemlén részvétel) figyelemmel sérelmezte a megállapított perköltséget, álláspontja szerint a jogtanácsosi munkadíj a kifejtett tevékenységgel nem áll arányban.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

A másodfokú bíróság mellőzi az elsőfokú bíróság indokolásából az 5. oldal 2. bekezdésében, 10. oldal 2. bekezdésében foglalt megállapítást, mely szerint a bérleti szerződés tárgyát képező gyógykemping céljára használt, és közművesített telek 2007. évi reális bérleti díja évi 44.000.000,- forint+ÁFA, míg 2008. és 2009. évekre 47.000.000,- forint+ÁFA lett volna, mivel - az alább részletezett indokok miatt - ez tényként nem volt megállapítható.

A mellőzött tényállási részek helyett a másodfokú bíróság azt állapítja meg tényként, hogy a perbeli ingatlannal azonos rendeltetésű ingatlanok bérleti díja tekintetében az infláció mértékén túlmutató, jelentős változás nem következett be, az inflációt figyelembe véve a perbeli ingatlan bérleti díja 2007. évben 9.500.000,- és 9.800.000,- forint+ÁFA, 2008. évben 10.300.000,- forint+ÁFA, 2009. évben 10.710.000,- forint+ÁFA lehetett volna. A H-i gyógytótól 2 km-re fekvő 6 ha camping bérleti díja 16 faház felépítménnyel együtt évi 8,5 millió forint, a k.-i 2,1 ha területi táborhely megjelölésű ingatlan 2006. évi bérleti díja 3.900.000,- forint, a k.i valamint v.-i kempingek bérleti díja bungalovv, étterem, teniszpálya felépítményekkel (terület nem ismert) 30.000.000,- forint, a b.i kemping területbérleti díja évi 3.000.000,- forint volt.

A perbeli bérleményre a jelenlegi kezelő, a M. N. V. Zártkörű Részvénytársaság és a felperes között tárgyalások folytak, melynek eredményeként a kezelő - a másodfokú tárgyaláson csatolt bérleti szerződés tervezetből megállapíthatóan - 2011 január 1.-től kezdődően évi 9.243.000,- forint (Áfa mentes) bérleti díjra tett ajánlatot.

A másodfokú bíróság pontosítja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást (4. oldal utolsó bekezdés) annyiban, hogy a h.-i 934/3 hrsz.-ú ingatlant 91 m²-re, 109

m²-re és 224 m²-re terheli az alperes tulajdoni hányadát képező 934/3/A, 934/3/B és 934/3/C hrsz.-ú ingatlanokat megillető földhasználati jog.

Az így kiegészített és pontosított tényállásra figyelemmel nem ért egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azzal a jogi álláspontjával, hogy a felek tartós jogviszonyában következett be olyan változás, mely a felperes lényeges jogos érdekeit sérti, de a szerződés Ptk. 241.§-a által lehetővé tett módosítására azért nincs lehetőség, mert a felek e körülmény változással számolhattak. A másodfokú bíróság mellőzi ezért az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásából a bérleti díj felemelésére irányuló kereset elutasításának jogi indokolását, és az érdemben helyes keresetet elutasító döntést az alábbiak szerint indokolja:

A Ptk. 241. §-a értelmében a bíróság módosíthatja a szerződést, ha a felek tartós jogviszonyában a szerződéskötést követően beállott körülmény folytán a szerződés valamely fél lényeges jogos érdekét sérti. A Ptk. a szerződéses szabadság általános elve alóli kivételként szabályozza a szerződés bírósági úton történő módosítását, lehetővé téve így egyes esetekben a szolgáltatás és ellenszolgáltatás közt megbomlott egyensúly méltányossági szempontok szerinti helyreállítását akkor is, amikor a felek között egy kérdésben nincs konszenzus. A kivételeességet jelzi, hogy a szerződés tartalmát a bíróság csak három együttes feltétel esetén változtathatja meg: tartós jogviszony, a körülményekben a szerződéskötést követően bekövetkezett változás, érdeksérelem. A tartós jogviszonyban utóbb bekövetkezett változás csak akkor indokolja a szerződés bírói úton történő módosítását, ha a szerződés változatlan tartalommal fennmaradása a fél lényeges és jogos érdekeinek a sérelmével járna. A kivételes bírósági beavatkozás kiváltásához szükséges érdeksérelem akkor éri el a lényeges mértéket, ha az olyan súlyú, amelynek alapján megállapítható, hogy a felek a megváltozott körülmények között a szerződésüket az eredeti tartalommal nem kötötték volna meg. A mérlegelés e körben nem korlátozható a sérelmet állító fél személyére és a szerződést őt érintő körülményeire. A bíróságnak a szerződő felek érdekeinek együttes és kölcsönös mérlegelése alapján kell abban a kérdésben állást foglalnia, hogy a bekövetkezett lényeges érdeksérelem orvosolható-e a szerződés módosításával úgy, hogy a módosítás ne a másik felet sújtsa egyoldalú, és esetleg a körülmények változása által kiváltott sérelmet meghaladó mértékű hátránnyal, és ne sértse a szerződéses egyenértékűség elvét. (Polgári perrendtartás kommentárja - HVG Orac) A szerződésmódosítás célja tehát a megbomlott értékegyensúly helyreállítása, a bíróságnak a szerződésmódosítással a feleket olyan helyzetbe kell hoznia, hogy a szerződéses egyenértékűség fennmaradjon.

E jogi keretek között az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás mellett a szerződés módosítása iránti keresetet nem utasíthatta volna el, mert a bérlemény reális bérleti díjának mintegy nyolcszorosára emelkedése olyan körülmény, amelyre a felek a szerződés megkötésekor a legnagyobb előrelátás mellett sem számíthattak, amely túlmegy a határozott időre megkötött szerződésekben jelenlévő reális üzleti kockázat körén, és olyan mértékű értékaránytalanságot eredményez, amely mellett az érdeksérelem nem lehet vitás. Az a körülmény, hogy a forintban

fizetendő bérleti díj értékállóságát a felek úgy kívánták biztosítani, hogy azt euróban állapították meg, nem zárja ki a szerződés bírósági módosítását, ha az euró/forint árfolyam változása a bekövetkezett értékaránytalanság kiküszöbölésére még elviekben sem volt alkalmas, és olyan mértékű árfolyamváltozásra, amely a bérleti díj mintegy nyolcszorosára történő emelkedését eredményezheti, a felek a szerződés megkötésekor reálisan nem számíthattak.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban nem következett be olyan körülmény változás, amely felperes lényeges jogos érdekét sértené, a szerződés módosítására irányuló kereseti kérelem ezért nem teljesíthető. Az elsőfokú bíróság tévesen mellőzte a perben kirendelt igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői véleményeket, és a kiegészített tényállásban rögzített tényeket, a per eldöntése szempontjából releváns tények, és szakmai érvek tekintetében a szakvélemények ellentmondást nem tartalmaznak, aggálytalanok, mellőzésükre a bizonyítékok Pp.206.§ (1) bekezdése szerinti mérlegelése során lehetőség nincs.

A perben megállapítandó, az ingatlanpiacon realizálható, elérhető bérleti díjakra a fennálló jogviszonyokban realizált bérekből, és nem az ingatlanforgalmi értékéből lehet következtetést levonni, a reális piaci bér az, amit a piac ténylegesen hajlandó kifizetni az adott ingatlan bérbeadása esetében. A bérleti szerződés tárgya a h.-i 934/3 hrsz.-ú ingatlanból 2 ha, 2797 m² területű ingatlanrész, melyen az alperes gyógykempinget üzemeltet. V. L. igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő a 73. sorszám alatti jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozata szerint a bérleti díjat az infláció és összehasonlító adatok alapján állapította meg. Szakvéleményében (22. sorszám) a hasonló rendeltetésű ingatlanok bérleti díját figyelembe vette. H. G. igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő a b.-i, a.-i kemping, k.-i táborhely, k.-i és v.-i kempingek bérleti díját szintén figyelembe vette összehasonlító adatként. Minderre figyelemmel véleményeztek a szakértők 2007. évre 9.500.000,- forint illetve 9.800.000,- forint+ÁFA, 2008. évre 10.300.000,-, illetve 10.260.000,- forint, míg 2009. évre 10.710.000,-forint+ÁFA bérleti díjat. A magánszakértői véleményben meghatározott, hozamszámításon alapuló bérleti díj realitása bizonyítást nem nyert, a már ismertett piaci viszonyok azt igazolják, hogy hasonló adottságú ingatlan bérlete révén a véleményezett 44.000.000,- forint+ÁFA, illetve 47.000.000,- forint+ÁFA bérleti díj nem realizálható. A magánszakértői vélemény hasonló hasznosítású ingatlanra vonatkozó összehasonlító adatot nem vesz figyelembe, a h.-n, illetve környékén kialakult, ténylegesen létrejött bérleti, kereslet-kínálati, értékviszonyokat nem vizsgálja. Az igazságügyi szakértői vélemények a szakmai szabályokkal nem ellentétesek, a per tárgyát képező bérleti díj megállapítása összehasonlító adatok és az infláció figyelembevételével történt. Utal e körben a másodfokú bíróság arra, hogy a felperes és a magánszakértő által hivatkozott 25/1997.(VIII.1.) PM. rendelet az ingatlanok hitelbiztosítéki értékének meghatározására, nem pedig bérleti díj megállapítására vonatkozik azzal, hogy a hitelbiztosítéki érték meghatározásának is egyik lehetséges módja a piaci összehasonlító adatok elemzésén alapuló értékelés. A csatolt MAISZ ajánlás szintén az ingatlan forgalmi értékének megállapítása körében fogalmaz meg alapkövetelményeket, az értébecslés egyik lehetséges módszereként megemlítve a piaci összehasonlító módszert. Alátámasztja az

igazságügyi szakértői vélemények megállapítását fentiekén túlmenően az is, hogy a h.-i 934/3 hrsz.-ú ingatlan 2 ha, 2797 m² területére a M. N. V. Zártkörű Részvénytársasággal 2011. január hó 1. hatállyal kötendő területi bérleti szerződés tervezetében a bérleti díj mértéke évi 9.243.000,- forint. A megállapodás-tervezet a jelen perrel érintett bérleti szerződés szerinti földterületre vonatkozik, téves a felperes azon hivatkozása, hogy összehasonlításként figyelembe azért nem vehető, mert a bér a felépítményre kikötött, a Magyar Államot 2013. január hó 1. napjától megillető vételi jogra figyelemmel került megállapításra. Utal a másodfokú bíróság e körben arra, hogy azt sem az igazságügyi szakértők nem értékelték értékcsökkentő tényezőként, hogy a bérelt földterületen az alperes tulajdonában álló, önálló ingatlanként feltüntetett felépítmény áll, sem a bérleti szerződés-tervezet nem utal arra, hogy ez a tény a bérleti díj mértékét befolyásolta volna.

Az elsőfokú bíróság a G.40.189/2007/7 számú jegyzőkönyvben foglaltak szerint a Pp.3.§ /3/ bekezdése alapján tájékoztatta felperest arról, hogy felperesnek kell bizonyítania, hogy a bérleti szerződés megkötése után bekövetkezett ingatlanpiaci, a keresleti és kínálati viszonyokat érintő jelentős változás folytán a szerződésnek a bérleti díjra vonatkozó kikötése a felperes lényeges jogos érdekeit sérti. Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a bérleti szerződés tárgya kizárólag a földterület, a felépítmények az alperes tulajdonát képezik, az ingatlan ezen tulajdoni megosztottsága olyan speciális körülmény, mely szintén befolyásolja a piacon elérhető bérleti díjat. Ez a körülmény a szakértői véleményekben nem is nyert értékelést, azaz a szakértői véleményekben kimunkált, reálisnak véleményezett bérleti díj a felperesre kedvezőbb, mint ami a valóságban, piaci viszonyok között realizálható. Peres felek a speciális helyzetű földterület-részre 23.468,7 euró +ÁFA bérleti díjban állapodtak meg, melynek 2007-2009. évekre kiszámított, felperes által kiszámlázott, alperes által fizetett forint ellenértékéhez képest a fent már ismertetett, szakértők által véleményezett, reálisnak tekinthető bérleti díj - mely az infláció mértékénél magasabb mértékű emelkedést nem igazol - nem olyan mértékű és súlyú, mely mellett megállapítható volna, hogy a felek a felek szolgáltatási közti értékegyensúly megbomlott. Az a körülmény, hogy a felek a szolgáltatás euróban történő meghatározásával a kívánt célt, a szerződés pénzügyi szempontú értékállóságát nem tudták elérni, mert az árfolyam változása az infláció alatt maradt, már valóban az üzleti kockázat körébe tartozik, ez önmagában - az értékegyensúly megbomlásának bizonyítottsága hiányában - a szerződés módosítását nem eredményezheti. A felperes bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, nem igazolt, hogy a Ptk. 241.§-ban foglalt szerződés-módosítási feltételek fennállnak, keresetét ezért el kellett utasítani.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a szerződés 7. és 8. pontjai tekintetében nincs helye a szerződés módosításának. A felperes nem bizonyította, hogy az e rendelkezések alapjául szolgáló körülményekben a szerződés megkötéséhez képest olyan változás következett volna be, melynek folytán a 7. és 8. pont a felperes lényeges jogos érdekeit sértené. Tévesen hivatkozott a felperes arra, hogy az alperes első tárgyaláson tett nyilatkozata folytán a kereset nem lett volna elutasítható. Az alperes 5. sorszám alatti előkészítő iratában a kereset teljes

elutasítását kérte, a 7. és 8. pont tekintetében ezen túlmenően úgy nyilatkozott, hogy tudomásul veszi, hogy felperes a szerződésben írt szolgáltatásokra nem tart igényt. A 7. sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyvben foglaltak szerint a kereseti kérelem teljesítését e körben nem ellenezte, majd a G.40.189/2007/73.számú jegyzőkönyv alapján érdemi ellenkérelme a kereset teljes - így a 7.8 .pontok módosítására irányuló kereset - elutasítására irányult. Alperes e nyilatkozataival a Pp. 139. §-ban foglaltaknak megfelelően a per során ellenkérelmét terjesztette elő, nyilatkozata kiterjesztően nem értelmezhető, az alperes a kereset teljesítését ellenezte. Felperes keresetében a bérleti szerződés bíróság általi módosítását kérte, keresete nem terjedt ki annak megállapítására, hogy a felek között a szerződés 7.és 8.pontja tekintetében a szerződésmódosítás létrejött. A Pp.215. § szerint a döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, illetőleg az ellenkérelmen; erre irányuló kérelem hiányában, a keresethez kötöttség folytán nem vizsgálhatta az elsőfokú illetve másodfokú bíróság azt, hogy a szerződés módosítására irányuló megállapodás létrejött-e a felek között, és ennek a kérdésnek a per érdemi eldöntése szempontjából sem volt jelentősége, mert a peresített szerződés - a felperes hivatkozásával, és a korábbi együttműködési megállapodásokkal ellentétben - nem utal arra, hogy a bérleti díj mértékét a felek közti egyéb kapcsolat, együttműködés befolyásolta volna.

Tévesen hivatkozott a felperes arra, hogy az alperes fellebbezése, csatlakozó fellebbezése hiányában az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállás, jogkövetkeztetés már nem bírálható felül. A Pp. 236. §-a értelmében a fellebbezésnek a határozat végrehajtására halasztó hatálya van, kivéve, ha a törvény vagy a törvény alapján a bíróság másként rendelkezik. A felperes a keresetet elutasító elsőfokú ítélettel szemben fellebbezést terjesztett elő, ezért a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem alapján a keresetben érvényesített jog, illetőleg az azzal szemben felhozott védekezés alapjául szolgáló kérdésekben a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján kötöttség nélkül határozhat.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság az alperest képviselő jogtanácsos munkadíját, s így az alperest megillető perköltség összegét. A Pp. 67. § (2) bekezdése szerint a perben a jogi személy és egyéb gazdálkodó szervezet jogtanácsosát (jogi előadóját) az ügyvéd jogállása illeti meg, így a jogtanácsos és az ügyvéd részére azonos összegű munkadíj állapítható meg. A pertárgy értékére figyelemmel a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése a) és b) pontja alapján állapította meg az elsőfokú bíróság a munkadíj összegét. A munkadíj mérséklésére figyelemmel a viszonylag nagy terjedelmű bizonyításra, pertartamra a 3. § (6) bekezdése alapján a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.

Fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét eltérő jogi indokolással a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alaptalanul fellebbező felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes másodfokú eljárás során felmerült költségei megtérítésére.

Az alaptalanul fellebbező felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú eljárás során felmerült költségeit megtéríteni, mely költség az alperest képviselő jogtanácsos másodfokú eljárásban a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján megállapított munkadíja.

A feljegyzett illetékről a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13., 14. §-ai alapján határozott.

P é c s, 2011. szeptember 21.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné Dr. Antók Éva s.k. előadó bíró,
Dr. Zóka Ferenc s.k. író

A kiadmány hitelül: